

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Toespraak van de Voorzitter van de Eerste Kamer, Mr. A. Broekers-Knol, bij de Ambassadeursconferentie op woensdag 30 maart 2016

Dames en heren,

Graag heet ik u ook namens de Eerste Kamer van harte welkom bij deze altijd zeer bijzondere bijeenkomst.

Mijn collega, de Voorzitter van de Tweede Kamer Khadija Arib, zei het al: het zijn turbulente tijden. De wereld wordt geconfronteerd met **meerdere crises**: de strijd en instabiliteit in het Midden-Oosten en Afrika, de zorgwekkende ontwikkelingen in Rusland en Oost-Europa, de grote stroom van vluchtelingen en de schokkende terroristische aanslagen, heel recent nog in Brussel en ook Lahore. Het lijkt alsof frequentie van crises - en ook de duur ervan - toeneemt. Het doet me denken aan een uitspraak van Henry Kissinger: *“There cannot be a crisis next week, my schedule is already full.”*

Maar op een ernstiger toon vraagt Kissinger zich in zijn boek *World Order* af: staan we aan de vooravond van een tijdperk waarin krachten - die door geen enkele orde in toon gehouden kunnen worden - de toekomst bepalen? En hij stelt vast dat de crisis in het concept van *world order* het ultieme internationale vraagstuk van de huidige tijd is.

Aan al die crises kunnen wij alleen het hoofd bieden door realistische en goed geïnformeerde beslissingen te nemen.

Daarvoor hebben wij u, de Ambassadeurs van het Koninkrijk der Nederlanden, **hard nodig**. In turbulente tijden als deze is het belang van een wijdvertakt, sterk Nederlands diplomatiek netwerk onverminderd groot. Dat geldt zeker voor een land als Nederland, dat alleen al vanwege zijn historie en zijn handelspositie bovengemiddeld verweven is met het buitenland.

Diplomatie is essentieel. Er zijn weliswaar opmerkelijke ontwikkelingen in snelle, wereldwijde communicatietechnologie, maar **niets evenaart de waarde van persoonlijk contact**. Het feit dát er bijvoorbeeld een aanslag is gepleegd op christenen in Lahore is voor de direct omwonenden marginaal sneller bekend dan voor ons in Den Haag. Maar het bredere verhaal kan ons alleen bereiken door diplomatieke kanalen. Waarom is de aanslag gepleegd? Door wie? Wat doen de autoriteiten? Welke implicaties heeft dit voor de regio? Welke implicaties heeft het voor Nederland? Gaan wij vanuit Nederland iets doen? En zo ja, wat kunnen wij doen?

Om **duiding geven** aan alles wat er om ons heen gebeurt, is het persoonlijke contact van Nederlandse diplomaten met regeringen, ngo's, lokale experts, bedrijven en ook de bevolking van onschatbare waarde.

Dat persoonlijke contact is ook van grote waarde als het gaat om de relatie tussen Buitenlandse Zaken en het parlement. Het is goed - of misschien zelfs noodzakelijk - voor diplomaten om af en toe even de temperatuur van het water te voelen en te weten hoe de politieke hazen in Den Haag lopen; zeker met oog op de verkiezingen volgend jaar. Ik hoop dat de bijeenkomst van vandaag daar ook aan bijdraagt.

Ter afsluiting wil ik u, ambassadeurs, graag namens het gehele parlement veel dank zeggen voor uw onvermoeibare en belangrijke inzet voor ons land. Het ambassadeurschap is een **mooie, eervolle, maar ook moeilijke functie**. Daarnaast realiseren wij ons dat het geen gemakkelijke opgave is - zowel zakelijk als in de privésfeer - om eens in de zoveel tijd huis en haard te verplaatsen en steeds weer nieuwe contacten op te bouwen.

Het klinkt eenvoudig: *diplomacy is the art of telling plain truths without giving offence*, om met Churchill te spreken. Dat bijzondere vak beheerst u. U slaagt er telkens in om in korte tijd veel kennis en deskundigheid te vergaren over het land waarin u gestationeerd bent. Wij als parlementariërs doen daar ons voordeel mee, niet in de laatste plaats wanneer wij bij onze buitenlandse bezoeken steeds weer voortreffelijk worden ondersteund.

Een BZ'er staat zelden stil. Simultaan aan het jaarlijkse roulatieproces tussen de posten en Den Haag, is Buitenlandse Zaken momenteel ook bezig met grote organisatorische veranderingen. Bij die beide processen is Secretaris Generaal **Renee Jones-Bos** in het bijzonder betrokken.

Het is vandaag de laatste keer dat wij haar in haar huidige hoedanigheid op de ambassadeursconferentie in ons midden hebben. Volgend jaar is zij weer één van u, als ambassadeur in Moskou. Ik wil haar graag op deze plaats hartelijk dank zeggen voor haar inzet ten behoeve van het Nederlands buitenlands beleid en haar vast alle succes toewensen op haar volgende post.

Tot slot wens ik u allen een goed en informatief verblijf in Nederland, een goed weerzien met familie en vrienden, en een succesvolle voortzetting van uw werk op uw posten: in het belang van Nederland, in het belang van enige vorm van orde in de wereld.

Wij kunnen niet zonder u.